

Heroverfor står imidlertid, at lovforslagets § 37 som nævnt under pkt. 2.2. ovenfor indebærer, at det er overladt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen at vurdere, om der er grundlag for at iværksætte en undersøgelse. Denne vurdering vil bero på et samlet skøn, og det er ikke en betingelse for at foretage en undersøgelse, at der foreligger en mistanke om, at en revisionsvirksomhed overtræder revisorlovgivningen.

Som det fremgår af pkt. 2.2 ovenfor, er der således tale om, at styrelsens vurdering vil have en udpræget skønsmæssig karakter, og vurderingen kan ifølge lovforslagets bemærkninger f.eks. have sin baggrund i den stikprøvevise kontrol af modtagne årsrapporter eller i, at der i medierne er blevet sat fokus på en sag.

På den anførte baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at der ikke ville være nogen væsentlig reel retssikkerhedsmæssig gevinst forbundet med et krav om retskendelse på dette område. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens vurdering vil således som anført bero på et samlet skøn af en karakter, som det ville være vanskeligt at foretage en retlig efterprøvelse af.

Justitsministeriet finder derfor, at de synspunkter, der er anført af professor Lars Bo Langsted, jf. pkt. 3.1 ovenfor, ikke giver tilstrækkeligt grundlag for at fravige den normale lovgivningspraksis, hvorefter der ikke stilles krav om forudgående retskendelse i forbindelse med tvangsindgreb (kontrolundersøgelser) uden for strafferetsplejen. Dette gælder – som det fremgår – uanset at bestemmelsen i lovforslagets § 37 ikke som mange andre bestemmelser, der hjemler kontrolundersøgelser uden for strafferetsplejen, er »indholdsløs« med hensyn til, hvilke betingelser der skal være opfyldt for, at undersøgelsen kan foretages.

Det tilføjes i øvrigt, at retssikkerhedslovens § 9 vil være til hinder for, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i tilfælde, hvor der måtte være mistanke om et strafbart forhold, efter lovforslagets § 37 gennemfører en kontrolundersøgelse med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for en straffesag mod vedkommende revisor eller revisionsvirksomhed, jf. pkt. 2.1 ovenfor.

4.3. Som nævnt ovenfor under pkt. 3.2 har professor Lars Bo Langsted i sit responsum anført, at lovforslagets § 37 rejser særlige spørgsmål i forhold til retssikkerhedslovens § 9. Professor Lars Bo Langsted har i den forbindelse bl.a. hen-

vist til, at lovforslagets § 37 forudsætter, at der er en risiko for, at der er eller kan blive tale om overtrædelse af lovgivningens regler, og at stort set alle bestemmelserne i lovforslaget og de dertil hørende bekendtgørelser er strafbelagte. Desuden har han henvist til, at de reaktioner, som en revisor kan blive mødt med i forbindelse med en sags eventuelle indbringelse for Revisornævnet – der formelt set ikke er et egentligt straffesystem – har en sådan strengthed, at de næsten modsvarer de strafferetlige.

Hertil skal Justitsministeriet bemærke følgende:

Ovenfor under pkt. 4.2 er der en nærmere omtale af lovforslagets § 37. Heraf fremgår det, at denne bestemmelse om bl.a. adgangen til at foretage kontrolundersøgelser – i modsætning til retssikkerhedslovens § 9 om tilfælde, hvor der er mistanke om et strafbart forhold – ikke er begrænset til at omfatte tilfælde, hvor der foreligger mistanke om overtrædelse af revisorloven eller regler udstedt i medfør af denne lov.

Som endvidere anført under pkt. 4.2 er retssikkerhedslovens § 9 til hinder for, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i tilfælde, hvor der måtte være mistanke om et strafbart forhold, gennemfører en kontrolundersøgelse med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for en straffesag mod vedkommende. Det indebærer, at kontrolundersøgelsen skal foretages af politiet efter reglerne i retsplejeloven, hvorefter udgangspunktet er, at en sådan undersøgelse alene kan foretages efter forudgående retskendelse.

Retssikkerhedslovens § 9 er derimod ikke er til hinder for, at der – uanset at der måtte foreligge en mistanke om et strafbart forhold – gennemføres en kontrolundersøgelse, hvis undersøgelsen gennemføres med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf (f.eks. udstedelse af påbud), jf. retssikkerhedslovens § 9, stk. 2, og pkt. 2.1 ovenfor.

Bestemmelsen i retssikkerhedslovens § 9 er således ikke til hinder for, at der – uanset at der foreligger mistanke om et strafbart forhold – under en kontrolundersøgelse tilvejebringes oplysninger med henblik på behandling af foranstaltninger, som ikke udgør straf. Det gælder, selv om der måtte være tale om foranstaltninger, som muligt kan opfattes som foranstaltninger, der (med professor Lars Bo Langsteds ord) »næsten modsvarer de strafferetlige«.